

VI Jornades de Secundària. L'escola inclusiva

Són ja moltes les veus que es declaren partidàries de l'escola inclusiva. De fet, i sota l'aixopluc de moltes institucions, forces centres s'han plantejat aquesta estratègia pedagògica. Davant l'eclosió d'aquesta tendència, i com sol passar, han aparegut entusiastes, detractors i eclèctics. Els entusiastes afirmen que la inclusiva és un camí a seguir per tal d'integrar aquells alumnes amb discapacitats cròniques. Els detractors sentencien que l'escola inclusiva no pot atendre de manera adient a aquests joves. I finalment alguns eclèctics es mantenen en un terme mig dient que tal com s'està aplicant la inclusiva no és la millor manera de les possibles.

Durant aquestes VI JORNADES DE SECUNDÀRIA, i amb l'assistència d'experts de vàlua contrastada, es farà balanç de tot l'anterior responent a preguntes com: en què consisteix l'escola inclusiva? Com s'organitza en un centre? Quines avantatges i quins inconvenients té? Quins orígens va tenir aquesta? I el més important, reduirà significativament l'actual i gegantí fracàs escolar vigent?

Síndicat Professors de Secundària (aspepc-sps) amb la col·laboració d'ACESC us proposem aquestes jornades dirigides al professorat de secundària. Us hi esperem!

Tindran lloc a la sala d'actes de [l'Il·lustre Col·legi de Doctors i Llicenciats de Catalunya](#) els dies 24 i 25 de novembre de 2017. El divendres, de 16h. a 21:30h, i el dissabte de 10:00h a 14:30h. Aquestes jornades s'inscriuen en el marc del Pla de Formació Permanent del Professorat, estan homologades pel Departament d'Ensenyament i computen com a curs de 15h.

Programa

Divendres, 24 de novembre

- **16:00h. Lliurament de documentació**
- **16:15h. Presentació de les Jornades:**
 - Josefina Cambra. Degana de l'Il·lustre Col·legi de Doctors i Llicenciats de Catalunya.
 - David Rabadà. Director del curs.
- **16:30h. Conferència: "Educació**

Dissabte, 25 de novembre

- **10:00h. Conferència: "En contra d'una escola inclusiva"**
Dr. Ricardo Moreno Castillo
catedràtic d'institut. Llicenciat en matemàtiques, llicenciat i doctorat en filosofia.
- **11:30h. Descans.**

Inclusiva: Una Aposta Irrenunciable”

Dr. Ignasi Puigdemívol Aguadé
Professor de Didàctica de la Universitat de Barcelona.

- **18:15h. Descans**
- **18:30h. Conferència: “L'escola inclusiva per als alumnes amb trastorns de l'aprenentatge”**
Dra. Anna Sans Fitó
Metgessa especialista en Pediatria i Neurologia pediàtrica
- **20:15h. Col·loqui**

• 12:00h. Debat-Taula rodona

Participants:

- Ignasi Puigdemívol
- Anna Sans Fitó
- Ricardo Moreno Castillo
- Xavier Massó

- **13:30h. Conclusions i clausura final**
- **14:30h. Dinar de cloenda (opcional)**

Matriculacions

Del 19 d'octubre fins al 22 de novembre de 2017 a <http://secundaria.info/cursos.php>

- No afiliats: **40€.**
- Afiliats: **20€.**

El preu del dinar cloenda (opcional) serà de **20€**

Si sou afiliat/da d'ACESC podeu demanar un bonus descompte de 20€ [aquí](#)

Vídeo resum

Conclusions i propostes

L'objectiu principal de l'escola inclusiva és procurar la igualtat de drets dels alumnes discapacitats envers la majoria. En aquest sentit es vol integrar a aquests alumnes amb tots els altres sota un mateix espai. Això sovint enfronta a una majoria de professors de secundària, crítics amb la inclusiva, respecte a molts experts externs que la defensen. Cal entendre que els docents seran qui hauran de gestionar una aula inclusiva mentre que els experts ho avaluaran des de fora, i vet aquí el recel. Per tant resulta obvi que aquests experts han de xopar-se de la visió dels professors per tal d'assolir la seva confiança, consens i consell. En altre cas el nombre de riscos a patir en la inclusiva esdevindrà imprevisible. I cal abans entendre que un risc és la probabilitat que un perill pugui esdevenir i fer-se real.

Avui dia, i segons dades clíniques vigents, el volum de joves afectats per alguna discapacitat s'apropa al 15 per cent de tot l'alumnat. L'escola inclusiva busca augmentar la cohesió d'aquest col·lectiu dins la normalitat social. Aquesta lloable fita topa amb una sèrie de riscos que s'han posat de manifest durant aquestes VI Jornades de Secundària:

1.- Risc en la davallada dels continguts a impartir, dels coneixements a adquirir i de l'esforç a exigir a

tots els alumnes del grup. Això implicaria un possible augment del seu fracàs escolar acadèmic.

2.- Risc de desatenció dels alumnes que no pateixen patologia discapacitant.

3.- Risc de desatendre la gegantina diversitat de totes les discapacitats de la inclusiva.

4.- Complicació de la dinàmica a l'aula tant per a alumnes com per a professors amb els conseqüents elements de distracció (auxiliars clínics dins l'aula, diferents activitats d'aprenentatge...).

5.- Possible desigualtat entre discapacitats i capacitats en atencions des del professorat. És a dir, risc de no poder atendre a tothom per igual.

6.- Risc que els centres públics minvin en la seva funció com ascensor social per a les famílies amb nivell social i cultural baixos. És a dir, si els nivells acadèmics baixessin a la pública, aquesta perdria la seva capacitat d'oferir formació i professió al gran gruix dels seus estudiants.

7.- Risc de potenciar l'ensenyament privat en detriment del públic quan, els qui puguin, prefereixin escolaritzar els seus fills en privades de funcionament ordinari evitant una pública inclusiva de baix nivell, un fet que ja passa pels vuitanta amb el neoliberalisme del Regne Unit.

8.- Risc que l'escola esdevingui un centre d'atenció de discapacitats en detriment dels centres especialitzats al respecte. Cal saber que el Regne Unit així ho va aplicar als vuitanta estalviant-se molts diners dels fons públics.

9.- Risc que les inversions programades restin tallades davant la inestabilitat econòmica nacional. En cas de passar això, i amb manca de recursos, serien de nou els professors qui s'haurien de fer més càrrec de la inclusiva.

10.- I finalment risc que els professors no puguin esdevenir ni bons docents ni bons clínics alhora d'ajudar i atendre als auxiliars dels discapacitats. Cal indicar que els professors ja carreguen, i cada dia més, amb una àmplia motxilla d'obligacions, moltes de les quals no poden substituir a la dels especialistes de la salut.

Per tant, i esmentats tots els riscos enraonats durant aquestes VI Jornades de Secundària, resulta lògic pensar que resultarà complicat aplicar l'escola inclusiva sense una brutal inversió educativa. Són tantes les patologies i síndromes a tractar de manera diferent que caldran molts recursos sostinguts per tal de garantir-la. Cal repensar-se si aquesta estratègia pot esdevenir una solució única i universal davant una realitat tan complexa. I no és el mateix un psicòtic, que un escolar afectat per microcefàlia, un autista, un Asperger, un invident, un sord, un paraplègic, un TDAH, un dislèxic o un discalcúlic entre molts altres. És més, si s'inclou els alumnes amb discapacitat intel·lectual amb els alumnes amb trastorns d'aprenentatge no s'ajusta a la realitat. De fet els alumnes amb trastorns d'aprenentatge com TDAH, dislèxia o discalcúlia poden romandre perfectament a l'aula ordinària. Tot plegat ens indica l'àmplia diversitat d'alumnes a atendre sota l'escola inclusiva.

PROPOSTES DE MILLORA

Si bé els riscos i els neguits presentats durant aquestes jornades foren molts, també les propostes acordades foren abundants. Un rerafons força esmentat, foren les dificultats afegides que tenen en aquests casos els alumnes d'entorn socioeconòmic baix amb algun trastorn d'aprenentatge. Sabem que les famílies que saben adonar-se d'un fill discapacitat, i que s'ho poden pagar, poden sufragar-se aquesta necessitat a infantil i la corregeixen en gran mesura. Però a l'inrevés, en el cas de les famílies de baix nivell sociocultural, aquestes són les que no poden pagar-ho i per tant en surten malparades. D'aquí, i en gran part, es parla de la relació entre discapacitats en l'aprenentatge i famílies amb baix

nivell sociocultural. Sota aquest marc de dades educatives, i per tal d'integrar els discapacitats escolars i assolir així l'objectiu de la igualtat de la inclusiva, es van assolir aquests punts de consens.

- 1.- El que sí, i com a mesura correctora, resulta universal és un diagnòstic prematur i una teràpia immediata a infantil. Així ho fan Finlàndia i Estònia amb excel·lents resultats educatius. Per tant es proposa, i sabent que sí funciona, més inversió pública en diagnosi prematura i teràpies immediates ja en les primeres etapes educatives. Aquesta mesura sí reduirà el fracàs escolar vigent i socialitzarà als discapacitats.
- 2.- La formació d'excel·lents experts en diagnosi i correcció dels discapacitats sota un finançament públic i sostingut.
- 3.- Tractament dels discapacitats fonamentat en un esforç ben dirigit que sabem potencia les habilitats i capacitats cerebrals. Avui en dia hi ha molts estudis en neurologia i psiquiatria que demostren que sota un esforç ben orientat els infants superen moltes manques competencials.
- 4.- Un ús inferior de les adaptacions curriculars ja que adormen la capacitat dels alumnes discapacitats. En això molts docents i neurobiòlegs han explicat que rebaixar el nivell d'esforç provoca un empitjorament en l'assoliment d'habilitats i coneixements ja que minva l'agilitat i la memòria del cervell dels escolars.
- 5.- Unes ajudes públiques a les famílies de baix nivell sociocultural per tal que hi hagi una detecció prematura i una teràpia immediata en cas de discapacitats.
- 6.- Repensar-se a secundària la barreja en una mateixa aula de discapacitats de tota mena amb alumnes ordinaris, i això sobretot en matèries instrumentals com són les llengües i les matemàtiques. Aquí alguns professors varen indicar que els discapacitats milloren més separats del grup ordinari que barrejats amb aquest. En aquest sentit es vam esmentar les aules d'acollida i les d'educació especial.
- 7.- Recolzar des de l'administració local a les famílies ja que si aquestes atenen bé a un fill amb una discapacitat lleu, aquest sol funcionar amb uns mínims dins de l'aula.
- 8.- Avaluar amb números i resultats acadèmics a tots els alumnes afectats per la inclusiva i decidir si continuar o no, i no pas insistir si les coses diuen el contrari.
- 9.- No idealitzar les TIC com a eina terapèutica dels discapacitats ja que en funció de la patologia poden ajudar o perjudicar.
- 10.- Ser conscients de les possibilitats de cada alumne i no prometre amb la inclusiva el que no podrà ser aquest malgrat el seu desig.
- 11.- I finalment, i per tal d'apropar els experts de la inclusiva als professors que l'hauran d'aplicar, cal que els primers imparteixin en primera persona la seva estratègia dins de l'aula per tal de repensar i avaluar amb resultats numèrics i acadèmics l'escola inclusiva.

From:
<https://secundaria.info/docu/> - **Professors de Secundària (aspepc·sps)**

Permanent link:
<https://secundaria.info/docu/formacio:jornades:1718>

Last update: **14/06/2018 19:21**

